

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА РІК, ЩО ЗАКІНЧИВСЯ 31 ГРУДНЯ 2019 року .

1.Інформація про компанію з управління активами.

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ „КОМПАНІЯ З УПРАВЛІННЯ АКТИВАМИ „БОНУМ ГРУП” (надалі - Товариство) місцезнаходження : 04112, Україна, м. Київ, вул. Дегтярівська, 52.

Код підприємства за ЄДРПОУ - 33889111.

Сторінка в інтернеті - bonum-group.com

Адреса електронної пошти - finance@bonum-group.com

Товариство зареєстроване Шевченківською районною у місті Києві державною адміністрацією 06 грудня 2005 року , номер запису в ЄДРЮОФОП 1 074 102 0000 013038 на невизначений строк та створене згідно з Законом України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю», «Про цінні папери та фондовий ринок», «Про інститути спільного інвестування», «Про фінансові послуги та державне регулювання ринку фінансових послуг» та іншими нормативними актами чинного законодавства України.

Основні види діяльності :

- інші види кредитування (КВЕД - 64.92),
- надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення (КВЕД - 64.99),
- посередництво за договорами по цінних паперах або товарах (КВЕД - 66.12),
- управління фондами (КВЕД - 66.30),
- надання в оренду й експлуатацію власного чи орендованого майна (КВЕД-68.20).

Товариство має ліцензію на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами); № 2057 від 10.12.2015 року, видана Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку, строк дії ліцензії з 19.01.2016 року необмежений.

В управлінні Товариства перебувають три пайові інвестиційні фонди:

- відкритий диверсифікований пайовий інвестиційний фонд «БОНУМ ОПТИМУМ», код ЄДІСІ 211466;
- пайовий венчурний інвестиційний фонд «БОНУМ НЕРУХОМІСТЬ-2» недиверсифікованого виду закритого типу», код ЄДІСІ 2331673;
- пайовий венчурний інвестиційний фонд недиверсифікованого виду закритого типу «БОНУМ НЕРУХОМІСТЬ-3», код ЄДІСІ 23300208;

Кількість працівників станом на 31.грудня 2019 року так і на 31.грудня 2018 року склала 3 особи.

Органами управління Товариства у відповідності з діючим законодавством України та Статутом є:
Загальні збори учасників;

Зареєстрований капітал -7 397 100 (сім мільйонів триста дев'яносто сім тисяч сто) гривень 00 копійок.

Станом на 31 грудня 2018 р. та 31 грудня 2019 р. учасниками Товариства були:

Найменування учасника	Частка у статутному капіталі, грн.	Частка у статутному капіталі, %
ТОВ “Перший консалтинговий центр”	1 586 678,00	21,45 %
ЗАТ “Рітас Капітал”	3 683 756,00	49,8 %
компанія “ЗАНТА ІНВЕСТМЕНТС ЛІМІТЕД”	2 126 666,00	28,75 %

Станом на 31 грудня 2018 р. та 31 грудня 2019 р. учасниками Товариства є:

Найменування учасника	Частка у статутному капіталі, грн.	Частка у статутному капіталі, %
Компанія “ЗАНТА ІНВЕСТМЕНТС ЛІМІТЕД”	7 412 890,00	100 %

2. Економічне середовище, в якому Товариство проводить свою діяльність.

Товариство є фінансовою установою, тому має високу ступінь залежності від законодавчих та економічних обмежень. Нецінодавна глобальна фінансова криза та бойові дії на сході країни мають суттєвий вплив на економіку України. Стабілізація економічної ситуації знаходиться в прямій залежності від зусиль українського уряду, при цьому подальший розвиток економічної та політичної ситуації неможливо передбачити.

Попри те, що економіка України вважається ринковою, вона продовжує демонструвати певні особливості, властиві економіці, що розвивається. Такі особливості характеризуються, але не обмежуються, низьким рівнем ліквідності на ринках капіталу, достатньо високою інфляцією та значним дефіцитом балансу державних фінансів та зовнішньої торгівлі. Від початку 2019 року зберігалася макроекономічна стабільність, тому в фінансовій сфері закріплювалися позитивні тенденції попередніх періодів. Зниження інфляції в 2019 році сталося насамперед завдяки жорсткій монетарній політиці Національного банку, Правління якого протягом 2019 року п'ять разів знижував облікову ставку - загалом з 18,0 % на початок року до поточних 13,5,0% річних на кінець року.. Це зумовило підвищення процентних ставок в банківській системі, скорочення ліквідності банків України наприкінці 2019 року. Внаслідок цього суттєво зросли інвестиції банків, підприємств, фізичних осіб та нерезидентів в Облігації внутрішньої державної позики, доходність за якими стала більш привабливою порівняно з банківськими депозитами. Якщо відбудеться і подальше пом'якшення монетарної політики, це буде мати позитивний вплив на економіку. Керівництво Товариства стежить за станом розвитку поточної ситуації і вживаває заходів, за необхідності, для мінімізації будь-яких негативних наслідків наскільки це можливо. Негативний розвиток подій у політичній ситуації, макроекономічних умовах та/або умовах зовнішньої торгівлі є можливим і може негативно впливати на фінансовий стан та результати діяльності Товариства у майбутньому у такий спосіб, що наразі не може бути визначений. Однак, керівництво Товариства вважає, що воно вживаває та буде вживати усіх необхідних заходів для підтримки економічної стабільності Товариства в умовах, що склалися.

3. Загальна основа формування фінансової звітності

3.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти

бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 1 січня 2019 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Господарські та фінансові операції відображаються в тому звітному періоді, коли вони були здійснені.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не суперечать вимогам МСФЗ.

Товариство не має дочірніх та асоційованих компаній як єдиної економічної одиниці, тому не складає консолідовану звітність відповідно до МСФЗ 10.

3.2. Рекласифікації у фінансовій звітності та виправлення помилок.

Рекласифікація статей у фінансовій звітності не відбувалася, так як Товариство використовує ті ж самі форми фінансової звітності що і у минулих роках, згідно вимог чинного законодавства України. Коригування при рекласифікації відсутні.

3.3 Вплив на облікову політику Товариства змін до діючих МСФЗ та набуття чинності новими.

Товариство застосувало такі нові стандарти, тлумачення, зміни до стандартів, включаючи спричинені ними зміни до інших стандартів, з датою початкового застосування 1 січня 2019 року при складанні цієї фінансової звітності:

- МСФЗ 16 «Оренда»;
- МСФЗ 17 «Договори страхування»;
- КТМФЗ 23 «Невизначеність при розрахунку податку на прибуток»;
- Довгострокові інвестиції в асоційовані або спільні підприємства (zmіни до МСБО 28);
- Планові зміни, скорочення та врегулювання (zmіни до МСБО 19);
- Щорічні поліпшення МСФЗ: цикл 2015-2017 (zmіни до МСФЗ 3, МСФЗ 11, МСБО 12, МСБО 23).

3.4. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності

Зміни до стандартів, ефективна дата застосування яких наступає з 01 січня 2020 року:

- Концептуальна основа фінансової звітності у новій редакції оновлено структуру документа, визначення активів і зобов'язань, а також додано нові положення з оцінки та припинення визнання активів і зобов'язань, подання і розкриття даних у фінансовій звітності за МСФЗ;
- МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу» - зміни запроваджують переглянуте визначення бізнесу
- МСБО 1 «Подання фінансової звітності» та МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» - зміни уточнюють визначення суттєвості, пояснення до цього визначення та застосування цього поняття завдяки включенням рекомендацій щодо визначення, які раніше були наведені в інших стандартах МСФЗ;
- МСБО 10 «Події після звітного періоду»; МСБО 34 «Проміжна фінансова звітність»; МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи»; МСФЗ 2 «Платіж на основі акцій»; Посібник з застосування МСФЗ 4 «Договори страхування»; Основи для висновків до МСФЗ 17 «Страхові контракти» - у всіх випадках словосполучення «економічні рішення» замінено словом «рішення», а поняття «користувачі» звужено до «основних користувачів»;
- МСФЗ 9 «Фінансові інструменти»; МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації»; МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» - зміни стосуються процентних ставок (такі як LIBOR, EURIBOR і TIBOR), що використовуються в різних фінансових інструментах: від іпотечних кредитів до похідних інструментів.

Поправки:

- змінили вимоги до обліку хеджування: при обліку хеджування передбачається, що контрольний показник процентної ставки, на якому засновані грошові потоки, що хеджуються і грошові потоки від інструменту хеджування, не зміниться в результаті реформи;

- обов'язкові для всіх відносин хеджування, на які безпосередньо впливає реформа внутрішньобанківської ставки рефінансування;
- неможна використовувати для усунення будь-яких інших наслідків реформи; вимагають розкриття інформації про ступінь впливу поправок на відносини хеджування.

Керівництво Товариства достроково не застосовує зміни до стандартів та вважає, що зазначені зміни не будуть мати суттєвого впливу на фінансову звітність

3.5. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюти, якою є національна валюта України - гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

3.6..Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

3.7. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 27 січня 2020 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

3.8. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік, тобто період з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

3.9. Суттєві положення облікової політики .

Суттєвість - межа, максимальне значення, якому повинна дорівнювати інформація, щоб бути значимою для користувача звітності.

Відповідно до «Положення про облікову політику ТОВ «КУА «БОНУМ ГРУП» згідно з вимогами МСФЗ (надалі - Облікова політика) Товариство визначає наступний розміри суттєвості:

- ✓ відображення статей фінансової звітності – тис. грн.;
- ✓ розкриття статей фінансової звітності (окремих об'єктів обліку, що належать до активів, зобов'язань та власного капіталу) - 2 відсотки від валути балансу на початок звітного періоду;
- ✓ розкриття статей фінансової звітності (окремих видів доходів та витрат) - 1 відсоток від чистого прибутку (збитку) Товариства;
- ✓ проведення переоцінки або зменшення корисності об'єктів обліку - 10 відсотків від вартості чистих активів на початок звітного періоду;
- ✓ відображення в обліку переоцінки або зменшення корисності об'єктів обліку - 10 відсотків від їх номінальної вартості;
- ✓ для розрахунку резерву кредитних збитків ,що нараховується у випадку існування ризику непогашення заборгованості рівень суттєвості складає не більше 10 відсотків
- ✓ визначення подібних активів - різниця між справедливою вартістю об'єктів обміну не повинна перевищувати 10 відсотків;

Для кожного із звітів фінансової звітності обирається окрема база визначення кількісних критеріїв і якісних ознак суттєвості статей фінансової звітності і діапазон кількісних критеріїв, зокрема:

- ✓ для статей балансу - базою є suma підсумку балансу, кількісний критерій суттєвості визначається у розмірі не більш 1% від бази;
- ✓ для статей звіту про рух грошових коштів - базою є suma чистого руху грошових коштів від операційної діяльності із визначенням кількісного критерію суттєвості не більш 1% від бази;
- ✓ для статей звіту про зміни у власному капіталі - базою є розмір власного капіталу підприємства із визначенням кількісного критерію суттєвості не більше 1% від бази.

4. Загальні положення щодо облікових політик.

4.1. Основа формування облікових політик.

Облікова політика - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ/МСБО, зокрема, МСБО 1 «Подання фінансових звітів»; МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого аналогічного за характером інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки. МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» у фінансовій звітності за 2019 рік не застосовувався.

4.2. Інформація про зміни в облікових політиках.

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Відповідно до параграфу 14 МСБО 8 Товариство змінює облікову політику, тільки якщо така зміна:

- вимагається МЗФЗ;
- приводить до того, що фінансова звітність надає достовірну та доречнішу інформацію про вплив операцій, інших подій або умов на фінансовий стан, фінансові результати діяльності або грошові потоки Товариства.

Помилку попереднього періоду виправляють шляхом ретроспективного перерахунку залишків активів, зобов'язань та капіталу на початок самого першого періоду, для якого можливий такий перерахунок.

У 2019 році Товариство вперше застосувало МСФЗ (IFRS) 16 «Оренда». МСФЗ (IFRS) 16 був випущений в січні 2016 року і замінює собою МСБО (IAS) 17 «Оренда», Роз'яснення КТМФЗ (IFRIC) 4 «Визначення наявності в угоді ознак оренди», Роз'яснення ПКР (SIC) 15 «Операційна оренда - стимули» і Роз'яснення ПКР (SIC) 27 «Визначення сутності операцій, які мають юридичну форму оренди». МСФЗ (IFRS) 16 встановлює принципи визнання, оцінки, подання та розкриття інформації про оренду і вимагає, щоб орендарі відображали всі договори оренди з використанням єдиної моделі обліку в балансі, аналогічно порядку обліку, передбаченому в МСБО (IAS) 17 для фінансової оренди. Стандарт передбачає два звільнення від визнання для орендарів - щодо оренди активів з низькою вартістю і короткострокової оренди (тобто оренди з терміном не більше 12 місяців). На дату початку оренди орендар визнає зобов'язання щодо орендних платежів (тобто зобов'язання по оренді), а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом терміну оренди (тобто актив у формі права користування). Орендарі зобов'язані визнавати витрати на відсотки за зобов'язанням по оренді окрім від витрат по амортизації активу в формі права користування. Орендарі також повинні переоцінювати зобов'язання по оренді при настанні певної події (наприклад, зміна термінів оренди, зміна майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів). У більшості випадків орендар враховує суми переоцінки зобов'язання по оренді в якості коригування активу в формі права користування.

Товариство використовує звільнення, запропоновані в стандарті щодо договорів оренди, термін яких закінчується протягом 12 місяців з дати первого застосування, а також щодо договорів оренди базових активів з низькою вартістю. Принципи облікової політики, викладені нижче, застосовувалися послідовно до всіх періодів, поданих у цій фінансовій звітності.

4.3. Форма та назви фінансових звітів.

МСБО 1 «Подання фінансових звітів» передбачає подання витрат у Звіті про фінансовий результат (Звіт про сукупний дохід), визнаних у прибутку або збитку, за класифікацією, основаною на методі «функції витрат» або «собівартості реалізації», згідно з яким витрати класифікують відповідно до їх функцій як частини собівартості чи, наприклад, витрат на збут або адміністративну діяльність.

Надання даних про грошові потоки від операційної діяльності у Звіті про рух грошових коштів здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким розкривається інформація про основні класи надходжень грошей чи виплат грошей. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

Форми фінансової звітності Товариства за звітний період:

- Баланс (Звіт про фінансовий стан) складається методом ділення активів та зобов'язань на поточні і довгострокові;
- Звіт про фінансовий результат (Звіт про сукупний дохід) складається методом ділення витрат за функціональними ознаками;
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) складається у відповідності до МСБО 7;
- Примітки до фінансової звітності складаються у відповідності з обов'язковими вимогами до розкриття інформації, викладеними у всіх МСБО/МСФЗ;

4.4. Облікові політики щодо фінансових інструментів

4.4.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі відповідно до МСФЗ, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

За строком виконання фінансові активи та фінансові зобов'язання поділяються на поточні (зі строком виконання зобов'язань до 12 місяців) та довгострокові (зі строком виконання зобов'язань більше 12 місяців).

Товариство класифікує фінансові активи як такі, що оцінюються у подальшому або за амортизованою собівартістю, або за справедливою вартістю на основі обох таких чинників:

- a) моделі бізнесу суб'єкта господарювання для управління фінансовими активами; та
- b) характеристик контрактних грошових потоків фінансового активу.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку;
- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою собівартістю;
- фінансові зобов'язання, оцінені за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю.

При припиненні визнання фінансового активу повністю різниця між:

- a) балансовою вартістю (оціненою на дату припинення визнання) та
- b) отриманою компенсацією (включаючи будь-який новий отриманий актив мінус будь-яке нове взяте зобов'язання) визнають у прибутку або збитку.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою собівартістю, якщо він прибавляється з метою одержання договірних грошових потоків і договірні умови фінансового активу генерують грошові потоки, котрі є суто виплатами основної суми та процентів на непогашену частку основної суми.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовим активом, який обліковується за амортизованою вартістю.

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

4.4.2. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається зазвичай як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Подальша оцінка грошових коштів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Подальша оцінка еквівалентів грошових коштів, представлених депозитами, здійснюється за амортизованою собівартістю.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках в у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації) ці активи можуть бути класифіковані у складі непоточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

4.4.3. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою собівартістю, Товариство відносить облігації, векселі, депозити строком більше трьох місяців та дебіторську заборгованість. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

Застосовуючи аналіз дисконтованих грошових потоків, Товариство використовує одну чи кілька ставок дисконту, котрі відповідають переважаючим на ринку нормам доходу для фінансових інструментів, які мають в основному подібні умови і характеристики, включаючи кредитну якість інструмента, залишок строку, протягом якого ставка відсотка за контрактом є фіксованою, а також залишок строку до погашення основної суми та валюту, в якій здійснюватимуться платежі.

У випадку фінансових активів кредитним збитком є теперішня вартість різниці між договірними грошовими потоками, належними до сплати на користь Товариства за договором; і грошовими потоками, які Товариство очікує одержати на свою користь.

Станом на кожну звітну дату Товариство оцінює, чи зазнав кредитний ризик за фінансовим інструментом значного зростання з моменту первісного визнання. При виконанні такої оцінки Товариство замість зміни суми очікуваних кредитних збитків використовує зміну ризику настання дефолту (невиконання зобов'язань) протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента. Для виконання такої оцінки Товариство порівнює ризик настання дефолту (невиконання зобов'язань) за фінансовим інструментом станом на звітну дату з ризиком настання дефолту за фінансовим інструментом станом на дату первісного визнання, і враховує при цьому обґрутовану необхідну та підтверджувану інформацію, що є доступною без надмірних витрат або зусиль, і вказує на значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання.

Товариство може зробити припущення про те, що кредитний ризик за фінансовим інструментом не зазнав значного зростання з моменту первісного визнання, якщо було з'ясовано, що фінансовий інструмент має низький рівень кредитного ризику станом на звітну дату.

У випадку фінансового активу, що є кредитно-знеціненим станом на звітну дату, але не є придбаним або створеним кредитно-знеціненим фінансовим активом, Товариство оцінює очікувані кредитні збитки як різницю між валовою балансовою вартістю активу та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків, дисконтуваною за первісною ефективною ставкою відсотка за фінансовим активом. Будь-яке коригування визнається в прибутку або збитку як прибуток або збиток від зменшення корисності.

Товариство визнає банківські депозити зі строком погашення від чотирьох до дванадцяти місяців з дати фінансової звітності, в разі, якщо дострокове погашення таких депозитів ймовірно приведе до значних фінансових втрат, в складі поточних фінансових інвестицій.

Товариство відносно банківських депозитів має наступну модель розрахунку збитку від знецінення фінансового активу:

- при розміщенні депозиту в банку з високою надійністю (інвестиційний рівень рейтингу іАЛЛ, іАА, іА, іББ та банки, що мають прогноз "стабільний", що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитків розраховується в залежності від строку та умов розміщення (при розміщенні від 1 до 3-х місяців - розмір збитку складає 0%, від 3-х місяців до 1 року - 1% від суми розміщення, більше 1 року - 2%);
- при розміщенні депозиту в банку з більш низьким кредитним рейтингом (спекулятивний рівень рейтингу, що присвоюється рейтинговими агентствами, які внесені до Державного реєстру уповноважених рейтингових агентств НКЦПФР) на дату розміщення коштів резерв збитку розраховується у розмірі від 7% до 20% від суми вкладу в залежності в розміру ризиків.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

.[

4.4.4. Дебіторська заборгованість.

Дебіторська заборгованість - це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Після первісного визнання подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за амортизованою собівартістю із застосуванням методу ефективного відсотка.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв кредитних збитків створюється як джерело погашення дебіторської заборгованості, щодо якої існує впевненість про її неповернення боржником або за якою минув строк позовної давності та запобігає заниженню оцінки зобов'язань та витрат і завищенню оцінки активів і доходів Товариства згідно принципу обачності в МСФЗ.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності дебіторської заборгованості визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків.. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасовано призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке признання усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

4.4.5. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій, які внесені до біржового списку, оцінюється за біржовим курсом організатора торгівлі.

Якщо акції мають обіг більш як на одному організаторі торгівлі, при розрахунку вартості активів такі інструменти оцінюються за курсом на основному ринку для цього активу або, за відсутності основного ринку, на найсприятливішому ринку для нього. За відсутності свідчень на користь протилежного, ринок, на якому Товариство зазвичай здійснює операцію продажу активу, приймається за основний ринок або, за відсутності основного ринку, за найсприятливіший ринок.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість, максимізуючи використання дoreчних відкритих даних та мінімізуючи використання закритих вхідних даних.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Справедлива вартість акцій, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

4.4.6. Зобов'язання.

Кредиторська заборгованість визнається як зобов'язання тоді, коли Товариство стає стороною договору та, внаслідок цього, набуває юридичне зобов'язання сплатити грошові кошти.

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Керівництво Товариства сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Керівництво Товариства не має безумовного права відсторочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначеню і критеріям визнання зобов'язань.

Поточні зобов'язання оцінюються у подальшому за амортизованою вартістю.

Поточну кредиторську заборгованість без встановленої ставки відсотка Товариство оцінює за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

4.4.7. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно

4.5. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів.

4.5.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 6000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

4.5.2| Подальші витрати.

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

4.5.3 Амортизація основних засобів.

Амортизація основних засобів здійснюється щомісячно. Для нарахування амортизації основних засобів використовується прямолінійний метод нарахування амортизації. Амортизація нараховується у відповідності до груп основних засобів і терміну корисного використання за кожним об'єктом основних засобів до досягнення балансової вартості об'єкта нульового значення.

При розрахунку амортизованої вартості ліквідаційна вартість основних засобів ліквідаційна вартість основних засобів прирівнюється до нуля.

№ групи, найменування основних засобів	стороки корисного використання, років
група 1 - земельні ділянки	-
група 3 – будівлі - споруди	15-20

група 4 – комп’ютерна техніка	2
група 5 - транспортні засоби	5
група 6 - інструменти, прилади, інвентар, меблі	4
група 9 - інші основні засоби	12
група 11 - малоцінні необоротні матеріальні активи	7

Амортизація МНМА нараховується а першому місяці використання об’єкта в розмірі 100% його вартості

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання. Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

4.5.3. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу з використанням щорічної норми 33%. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

4.5.4. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

4.6. Облікові політики щодо інвестиційної нерухомості

4.6.1. Визнання інвестиційної нерухомості

До інвестиційної нерухомості Товариство відносить нерухомість (землю чи будівлі, або частину будівлі, або їх поєднання), утримувану на правах власності або згідно з угодою про фінансову оренду з метою отримання орендних платежів або збільшення вартості капіталу чи для досягнення обох цілей, а не для: (а) використання у виробництві чи при постачанні товарів, при наданні послуг чи для адміністративних цілей, або (б) продажу в звичайному ході діяльності.

Інвестиційна нерухомість визнається як актив тоді і тільки тоді, коли: (а) є ймовірність того, що Товариство отримає майбутні економічні вигоди, які пов’язані з цією інвестиційною нерухомістю, (б) собівартість інвестиційної нерухомості можна достовірно оцінити.

Якщо будівлі включають одну частину, яка утримується з метою отримання орендної плати та другу частину для використання у процесі діяльності Товариства або для адміністративних цілей, в бухгалтерському обліку такі частини об’єкту нерухомості оцінюються та відображаються окремо, якщо вони можуть бути продані окремо.

4.6.2. Первісна та послідовуча оцінка інвестиційної нерухомості

Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Витрати на операцію включаються до первісної вартості. Собівартість придбаної інвестиційної нерухомості включає ціну її

придбання та будь-які витрати, які безпосередньо віднесені до придбання. Безпосередньо віднесені витрати охоплюють, наприклад, винагороди за надання професійних юридичних послуг, податки, пов'язані з передачею права власності, та інші витрати на операцію.

Оцінка після визнання здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Справедлива вартість інвестиційної нерухомості зазвичай визначається із залученням незалежного оцінювача. Періодичність перегляду справедливої вартості зумовлюється суттєвими для обліку коливаннями цін на ринку подібної нерухомості. Справедлива вартість незавершеного будівництва дорівнює вартості завершеного об'єкта за вирахуванням витрат на закінчення будівництва.

Якщо оцінити справедливу вартість неможливо, Товариство обирає для оцінки об'єктів інвестиційної нерухомості модель оцінки за собівартістю відповідно до МСБО 16 та застосовує такий підхід до всієї інвестиційної нерухомості, при цьому розкриваються причини, з яких не використовується справедлива вартість.

4.7. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувані для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

4.8. Облікові політики щодо оренди.

4.8.1 Первісна оцінка оренди в формі права користування.

Товариство на дату початку оренди оцінює і визнає на балансі актив у формі права користування за первісною вартістю, що включає:

- величину первісної оцінки зобов'язання з оренди;
- орендні платежі на дату початку оренди або до такої дати за вирахуванням отриманих стимулюючих платежів з оренди;
- будь-які початкові прямі витрати, понесені орендарем, включаючи мотиваційні виплати при укладанні договорів оренди з фізичними особами;
- оцінку витрат, які будуть понесені при демонтажі і переміщенні базового активу, відновленні ділянки, на якому він розташовується, або відновлення базового активу до стану, яке вимагається згідно з умовами оренди, за винятком випадків, коли такі витрати понесені для виробництва запасів.

Товариство такі витрати визнає у складі первісної вартості активу в формі права користування в момент виникнення у ней зобов'язання щодо таких витрат.

4.8.2. Первісна оцінка зобов'язань з оренди.

На дату початку оренди Товариство оцінює зобов'язання з оренди з поступовим зниженням вартості орендних платежів, які ще не здійснені на цю дату. Орендні платежі дисконтуються з використанням процентної ставки, закладеної в договорі оренди, якщо така ставка може бути легко визначена, якщо таку ставку визначити неможливо, Товариство використовує середню відсоткову ставку за кредитами банків за звітний рік. За відсутності кредитів береться ставка, за якою Товариство могло отримати кредит у звітному чи попередньому календарному році за результатами переговорів. Якщо кредити не отримувалися і не планувались до отримання, то береться середня з початку поточного року процентна ставка за довгостроковими кредитами банку в національній валюті для суб'єктів господарювання, опублікована на офіційному сайті НБУ <https://bank.gov.ua/>.

На дату початку оренди орендні платежі, які включаються в оцінку зобов'язань з оренди, складаються з:

- фіксованих платежів за вирахуванням будь-яких стимулюючих платежів з оренди до отримання;
- змінних орендних платежів, які залежать від індексу або ставки, початково оцінені з використанням

індексу або ставки на дату початку оренди;

- суми гарантованої ліквідаційної вартості.

4.8.3. Подальша оцінка активу в формі права користування.

Після дати початку оренди Товариство оцінює актив у формі права користування із застосуванням моделі обліку за первісною вартістю. Для застосування моделі обліку за первісною вартістю Товариство оцінює актив у формі права користування за первісною вартістю за вирахуванням накопиченої амортизації та накопичених збитків від знецінення з коригуванням на переоцінку зобов'язання по оренді в результаті перегляду (індексації) орендної плати.

При амортизації активу в формі права користування, Товариство керується МСБО 16 «Основні засоби». Товариство амортизує актив у формі права користування починаючи від початку місяця, що наступає після укладання договору оренди до більш ранньої з наступних дат: кінець місяця закінчення терміну корисного використання базового активу, що передано в оренду, кінець місяця, в якому припиняється визнання активу в формі права користування, або місяця закінчення строку оренди.

4.8.4. Подальша оцінка зобов'язань з оренди .

Товариство після дати початку оренди оцінює розрахунки по оренді наступним чином:

- збільшуючи балансову вартість для відображення відсотків по зобов'язанням з оренди;
- зменшуючи балансову вартість для відображення здійснених орендних платежів;
- переоцінюючи балансову вартість для відображення переоцінки або модифікації договорів оренди, або для відображення переглянутих в договірному порядку фікованих орендних платежів.

Відсотки за зобов'язаннями з оренди в кожному періоді протягом терміну оренди визнаються в сумі, яка розраховується з незмінної періодичної процентної ставки на залишок зобов'язання з оренди через використання субрахунку для відображення поточної частини орендних зобов'язань.

Після дати початку оренди Товариство визнає в фінансових витратах (за винятком випадків, коли витрати включаються до балансової вартості іншого активу з використанням інших чинних стандартів) відсотки по зобов'язанням з оренди, а змінні орендні платежі, не включені в оцінку зобов'язання з оренди - у собівартості, адміністративних чи збутових витратах залежно від цільового використання активів аналогічно до витрат з амортизації активів з права користування. Витрати по змінним платежам визнаються в періоді, в якому настає подія або умова, що призводить до здійснення таких платежів.

Чергові виплати з орендної плати (у тому числі з відображенням податкового кредиту з податку на додану вартість в оподатковуваних операціях) відображаються через окремий субрахунок поточних розрахунків за довгостроковими зобов'язаннями.

4.8.5. Переоцінка зобов'язань з оренди.

Товариство після дати початку оренди переоцінює зобов'язання з оренди лише якщо відбулася модифікація договору оренди, у тому числі:

- зміна розміру орендних платежів;
- зміна строку дії договору оренди;
- зміна предмету оренди;
- зміна порядку розрахунків за договором оренди (строки або черговість виплат);
- зміна планів Товариства щодо строків використання базового активу за погодженням з Орендодавцем;
- у інших випадках, передбачених МСФЗ 16, законом чи договором, коли змінюється балансова оцінка (приведена вартість) орендних платежів за договором.

З 01 січня 2019 р. Товариство застосовує МСФЗ 16 «Оренда». Станом на 01.01.2019 р. Товариство орендує приміщення за адресою м. Київ. вул.. Дегтярівська ,52 на підставі Договору оренди нежитлового приміщення від 01.08.2014 року (орендодавець – Приватне акціонерне товариство «Особливе конструкторське бюро будівельних і шляхових машин», ідентифікаційний код юридичної 00241229). Згідно Договору оренди нежитлового приміщення, строк оренди за закінчується 31.12.2020р.

Товариство скористалося дозволеними виключеннями, тому не визнає на балансі активи з права користування щодо договорів оренди за якими строк оренди закінчується протягом 2020 року (12 місяців з дати першого застосування стандарту) та договорів оренди, за якими базовий актив має низьку вартість. Товариство відносить орендні платежі за такими договорами на витрати на прямолінійні основі протягом строку оренди або на іншій систематичній основі, якщо остання більшою мірою відображає модель отримання

Товариством вигід від використання предмета оренди.

Станом на дату першого застосування МСФЗ 16 у Товариства відсутні договори оренди, належні до класифікації та подальшого обліку згідно з вимогами МСБО 40 «Інвестиційна нерухомість».

4.9. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподатковуваного прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує імовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображені безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

Згідно з чинним законодавством, оподаткування податком на прибуток товариством здійснюється на загальних підставах.

Відповідно до Податкового кодексу ставка податку на прибуток визначена у розмірі – 18%.

Визначення витрат (доході), активів та зобов'язань, пов'язаних з податком на прибуток здійснюється Товариством відповідно до МСБО 12 “Податки на прибуток”.

4.10. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань.

4.10.1. Забезпечення

Забезпечення визнаються, коли Товариство має теперішню заборгованість (юридичну або конструктивну) внаслідок минулоЯ події, існує імовірність (тобто більше можливо, ніж неможливо), що погашення зобов'язання вимагатиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і можна достовірно оцінити суму зобов'язання.

Товариство визнає необхідність створення резерву витрат на оплату щорічних (основних та додаткових) відпусток. Розрахунок такого резерву здійснюється на підставі правил Облікової політики Товариства. Товариство визнає, що розмір резерву оплати відпусток підлягає інвентаризації на кінець року. Розмір відрахувань до резерву відпусток, включаючи відрахування на соціальне страхування з цих сум, необхідно розраховувати виходячи з кількості днів фактично невикористаної працівниками відпустки та їхнього середньоденного заробітку на момент проведення такого розрахунку. Також можуть враховуватися інші об'єктивні фактори, що впливають на розрахунок цього показника. У разі необхідності робиться коригуюча проводка в бухгалтерському обліку згідно даних інвентаризації резерву відпусток.

Товариство не нараховує резерв відпусток. При цьому у працівників немає переходів відпусток попередніх років — усім працівникам надається відпустка вчасно. Тому відпустки працівникам нараховують за відпустки, зароблені саме за поточний рік.

4.10.2. Виплати працівникам.

Товариство визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Товариство визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

4.10.3. Пенсійні зобов'язання.

Відповідно до українського законодавства, Товариство утримує внески із заробітної плати працівників до Пенсійного фонду. Поточні внески розраховуються як процентні відрахування із поточних нарахувань заробітної платні, такі витрати відображаються у періоді, в якому були надані працівниками послуги, що надають їм право на одержання внесків, та зароблена відповідна заробітна платня.

4.11. Інші застосовані облікові політики, що є доречними для розуміння фінансової звітності.

4.11.1 Доходи та витрати.

Основний принцип МСФЗ 15 полягає в тому, що підприємство визнає дохід від реалізації, щоб відобразити передачу товарів або послуг, визначених як сума, на яку, як очікує підприємство, воно отримає право в обмін на такі товари або послуги. Зокрема, новий стандарт вимагає, щоби відмінні товари чи послуги обліковувалися окремо, що може істотно вплинути на строки визнання доходів та прибутку. МСФЗ 15 містить значну кількість рекомендацій із багатьох питань, які виникають під час визначення належних строків та оцінки доходів. Стандарт передбачає принципово нову концепцію, що замінює існуючі положення МСФЗ в частині визнання виручки. Вводяться декілька нових понять і нове керівництво з деяких питань визнання виручки, наприклад:

- окремі зобов'язання з виконання договору;
- нове керівництво щодо моменту визнання виручки;
- поняття змінного відшкодування, яке використовується для визначення суми визнаної виручки в разі, коли сума виручки може змінюватися;
- нове керівництво щодо розподілу ціни операції між окремими зобов'язаннями;
- врахування вартості грошей у часі.

МСФЗ(IFRS) 15 вводить поняття переходу контролю. Для визначення моменту переходу контролю необхідне професійне судження і лише одним з критеріїв переходу контролю є переход ризиків та вигід. Поруч з ним є й інші індикатори (критерії), які слід враховувати для вирішення питання про момент переходу контролю, а саме:

- право на оплату;
- права фізичного використання;

При визначені вартості винагороди від управління активами Товариство відповідно до МСФЗ 15 використовує метод оцінювання за результатом. До методу оцінювання за результатом належить, зокрема, аналіз виконання, завершеного на сьогоднішній день, оцінки досягнутих результатів. Враховуючи принцип професійного скептицизму для змінної вартості винагороди розрахунок доходу здійснюється на кінець кожного місяця. Результат визначення розміру винагороди по управлінню активами оформлюється актом виконаних робіт, в якому відображається розрахунок (оцінка) досягнутих результатів на звітну дату.

Дохід від продажу фінансових активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- a) Товариство передає договірні права на одержання грошових потоків від такого фінансового активу;
- b) Товариство передало покупцеві ризики та переваги від володіння, пов'язані з фінансовим активом;
- c) за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- d) суму доходу можна достовірно оцінити;
- e) ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;

ж) витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначеню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Витрати - це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначеню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тісю мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

4.12. Умовні зобов'язання та активи.

Товариство не визнає умовні зобов'язання в звіті про фінансовий стан Товариства. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не є віддаленою. Товариство не визнає умовні активи. Списка інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4.13. Операції з іноземною валютою.

Товариство визнає що у разі наявності операцій в іноземній валюті такі операції обліковуються в українських гривнях за офіційним курсом обміну Національного банку України на дату проведення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, виражені в іноземних валютах, перераховуються в гривню за відповідними курсами обміну НБУ на дату балансу. Немонетарні статті, які оцінюються за історичною собівартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату операції, немонетарні статті, які оцінюються за справедливою вартістю в іноземній валюті, відображаються за курсом на дату визначення справедливої вартості. Курсові різниці, що виникли при перерахунку за монетарними статтями, визнаються в прибутку або збитку в тому періоді, у якому вони виникають.

5. Основні припущення, оцінки та судження.

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятися від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення її розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

5.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ.

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- a) вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- b) визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначенім джерелам.

Операції, що не регламентуються МСФЗ Товариством не здійснюються.

5.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгов на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтуються на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

5.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів.

Протягом звітного 2019 року переоцінка інвестиційної нерухомості із залученням незалежних оцінювачів не здійснювалась.

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- a) вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- b) вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати оферти і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображені у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Розуміючи важливість використання облікових оцінок та припущень щодо справедливої вартості фінансових активів в разі відсутності вхідних даних щодо справедливої вартості першого рівня, Керівництво Товариства планує використовувати оцінки та судження які базуються на професійній компетенції працівників Підприємства, досвіді та минулих подіях, а також з використанням розрахунків та моделей вартості фінансових активів. Залучення зовнішніх експертних оцінок щодо таких фінансових інструментів де оцінка, яка базується на професійній компетенції, досвіді та

розрахунках є недостатньою, на думку Керівництва є прийнятним та необхідним.

Використання різних маркетингових припущенів та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

5.4. Судження щодо очікуваних термінів утримування фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтуються на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

5.5. Використання ставок дисконтування

Ставка дисконту - це процентна ставка, яка використовується для перерахунку майбутніх потоків доходів в єдине значення теперішньої (поточної) вартості, яка є базою для визначення ринкової вартості бізнесу. З економічної точки зору, в ролі ставки дисконту є бажана інвестору ставка доходу на вкладений капітал у відповідні з рівнем ризику подібні об'єкти інвестування, або - ставка доходу за альтернативними варіантами інвестицій із зіставленням рівня ризику на дату оцінки. Ставка дисконту має визначатися з урахуванням трьох факторів:

- а) вартості грошей у часі;
- б) вартості джерел, які залишаються для фінансування інвестиційного проекту, які вимагають різні рівні компенсації;
- в) фактору ризику або міри ймовірності отримання очікуваних у майбутньому доходів.

Станом на 31.12.2019 середньозважена ставка за портфелем банківських депозитів у національній валюті в банках, у яких не введено тимчасову адміністрацію або не запроваджено ліквідаційну комісію, становила 13,9 % річних. Інформація, що використана для визначення середньозваженої ставки одержана з офіційного сайту НБУ за посиланням <https://bank.gov.ua/control/uk/allinfo> розділ "Вартість строкових депозитів". Товариство не використовувало ставки дисконтування за звітний період

5.6. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів.

Відносно фінансових активів, які оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство на дату виникнення фінансових активів та на кожну звітну дату визначає рівень кредитного ризику.

Товариство визнає резерв під збитки для очікуваних кредитних збитків за фінансовими активами, які оцінюються за амортизованою вартістю, у розмірі очікуваних кредитних збитків за весь строк дії фінансового активу (при значному збільшенні кредитного ризику/для кредитно-знецінених фінансових активів) або 12-місячними очікуваними кредитними збитками (у разі незначного зростання кредитного ризику).

Зазвичай очікується, що очікувані кредитні збитки за весь строк дії мають бути визнані до того, як фінансовий інструмент стане прострочений. Як правило, кредитний ризик значно зростає ще до того, як фінансовий інструмент стане простроченим або буде помічено інші чинники затримки платежів, що є специфічними для позичальника, (наприклад, здійснення модифікації або реструктуризації).

Кредитний ризик за фінансовим інструментом вважається низьким, якщо фінансовий інструмент має низький ризик настання дефолту, позичальник має потужний потенціал виконувати свої договірні зобов'язання щодо грошових потоків у короткостроковій перспективі, а несприятливі зміни в економічних і ділових умовах у довгостроковій перспективі можуть знизити, але не обов'язково здатність позичальника виконувати свої зобов'язання щодо договірних грошових потоків.

Фінансові інструменти не вважаються такими, що мають низький кредитний ризик лише на підставі того, що ризик дефолту за ними є нижчим, ніж ризик дефолту за іншими фінансовими інструментами Товариства або ніж кредитний ризик юрисдикції, в якій Товариство здійснює діяльність.

Очікувані кредитні збитки за весь строк дії не визнаються за фінансовим інструментом просто на підставі того, що він вважався інструментом із низьким кредитним ризиком у попередньому звітному періоді, але не вважається таким станом на звітну дату. У такому випадку Товариство з'ясовує,

чи мало місце значне зростання кредитного ризику з моменту первісного визнання, а отже чи постала потреба у визнанні очікуваних кредитних збитків за весь строк дії.

Очікувані кредитні збитки відображають власні очікування Товариства щодо кредитних збитків.

6. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості.

6.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю.

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за амортизованою вартістю.	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтовані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Інвестиційна нерухомість	Первісна оцінка інвестиційної нерухомості здійснюється за собівартістю. Подальша оцінка	Ринковий, дохідний, витратний	Ціни на ринку нерухомості, дані оцінки професійних

Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки

6.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Випадків знецінення дебіторської заборгованості, що може привести до зменшення прибутку Товариства за звітний 2019 рік на даними бухгалтерського обліку не обліковується

6.3. Рівень ієархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)	2 рівень (ті, що не мають котирування, але спостережувані)	3 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережуваними)	Усього
Дата оцінки	31.12.1 -	31.12.19	31.12.18 2809	31.12.18 2764
Поточні фінансові інвестиції				
Дебіторська заборгованість за продукцією, товари, роботи,			476 717	476 717
Інша поточна дебіторська заборгованість			3735 3609	3735 3609
Дебіторська заборгованість за розрахунками з напахоранням			- -	0
Грошові кошти	-	-	7 0 5	5 0 0

6.4. Переміщення між 2-м та 3-м рівнями ієархії справедливої вартості.

У попередньому 2018 та і у звітному 2019 році переведень між рівнями ієархії не було.

6.5. Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієархії.

Рух активів, що оцінюються за справедливою вартістю з використанням вихідних даних 3-го рівня ієархії протягом 2018 та 2019 років відсутній

6.6. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2018	2019	2018	2019
1	2	3	4	5
Довгострокова дебіторська заборгованість	62	0	62	0
Поточні фінансові інвестиції	2809	2764	2809	2764
Дебіторська заборгованість за продукцію, товари, роботи, послуги	476	717	476	717
Інша поточна дебіторська заборгованість	3735	3609	3735	3609
Дебіторська заборгованість за розрахунками з нарахованих доходів доходами	-	-	-	-
Грошові кошти	5	0	5	0
Торговельна кредиторська заборгованість	60	52	60	52
Поточна кредиторська заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	9	0	9	0

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності.

7. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

7.1. Розшифрування доходів та витрат за звітній 2019 рік та попередній 2018 рік (тис. грн.)

Стаття	Код рядка	2019	2018
1	2	3	4
Чистий дохід від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) у т. ч.	2000	1 687	787
Винагорода компанії з управління активами ВДПІФ Бонум Оптімум		6	6
Винагорода компанії з управління активами ПВІФ «Бонум Нерухомість-2» НВЗТ		443	128

<i>Винагорода з управління активами ЗПІФ «Бонум Нерухомість-3»</i>		1238	653
Інші операційні доходи	2120	0	1
<i>у тому числі:</i>		0	1
<i>Дохід від списання кредиторської заборгованості</i>			
Адміністративні витрати	2130	1764	931
<i>у тому числі:</i>			
<i>оренда приміщення</i>		305	142
<i>підвищення кваліфікації фахівців</i>		4	7
<i>послуги зв'язку (моб. інтернет)</i>		19	16
<i>канцтовари</i>		3	5
<i>аудиторські послуги</i>		24	13
<i>технічне обслуговування</i>		55	46
<i>обслуговування офісу</i>		12	213
<i>консультаційні послуги</i>		468	324
<i>інші послуги</i>		24	34
<i>виплати працівникам</i>		775	92
<i>виплати фонду соціального забезпечення</i>		75	20
<i>амортизація</i>		0	1
Інші доходи	2240	142	3771
<i>у тому числі:</i>		142	3771
<i>дохід від продажу цінних паперів</i>			
Фінансові витрати	2250	2	2
<i>у тому числі:</i>			
<i>посередницькі послуги</i>		2	2
Інші витрати	2270	45	3624
<i>у тому числі:</i>			
<i>витрати на придбання цінних паперів</i>			3624
Фінансовий результат до оподаткування	2290	18	20
Витрати (дохід) з податку на прибуток	2300	-3	-4
Чистий фінансовий результат:			
<i>прибуток</i>	2350	15	16

7.2. Податок на прибуток

Станом на 31.12.2019 р. та і на 31.12.2018 р. Товариством відстрочені податкові зобов'язання з податку на прибуток не нараховувались. Товариство прийняло рішення про незастосування коригувань на всі різниці, крім від'ємного значення об'єкта оподаткування минулих податкових (звітних) років.

Основні компоненти витрат з податку на прибуток за звітний період:

	31.12.2019	31.12.2018
Прибуток до оподаткування	18	20
Всього прибуток до оподаткування	18	18
Податкова ставка	18%	18%
Податок за встановленою податковою ставкою	3	4
Податковий вплив постійних різниць	0	0
Витрати з податку на прибуток	3	4

7.3. Збитки від непоточних активів, утримувані для продажу.

Станом на 31.12.2019 та і в попередньому році станом на 31.12. 2018 Товариство не має непоточних активів, утримуваних для продажу.

7.4. Нематеріальні активи.

Станом на 31.12.2019 так і на 31.12.2018 Товариство не має нематеріальних активів.

7.5 Основні засоби .

В поточному періоді Товариство не проводило переоцінок основних засобів і перерахунку корисності об'єктів. У звітному періоді Товариство не здійснювало придбання основних та малоцінних необоротних матеріальних активів.

Станом на 31.12.2019 р та 31.12.2018 р. Товариством обліковувалися основні засоби, первісна вартість яких становить 3 тис. грн. і станом на 31.12.2019 р. повністю зомартизовані.

7.6. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Найменування емітента	Частка %	31грудня 2019	Частка %	31 грудня 2018
Акції ПрАТ"Южкокс"	0,0106	18	0,0106	18
Акції АТ "Марганецький ГЗК "	0,0010	13	0,0010	13
Інвестиційні сертифікати ПВІФНВЗТ Бонум нерухомість-3	-	2 733	-	2778
Всього		2764		2809

У зв'язку з відсутністю активного ринку щодо акцій компанії ПрАТ"Южкокс" та АТ "Марганецький ГЗК станом на 31.12.2019 р. оцінка цих інвестицій за справедливою вартістю відображена у 3-го рівня ієрархії.

7.7. Грошові кошти.

Станом на 31.12.2019 р. на поточному рахунку обліковуються грошові кошти у суму 0,1тис. грн.. Поточний рахунок відкрито у банку АТ «СБЕРБАНК».

7.8. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

Станом на 31.12.2019 року Товариство не має фінансових активів, які оцінюються за амортизаційною вартістю. Грошові кошти на депозитному рахунку не розміщені.

7.9. Дебіторська заборгованість

	Код рядка	31.12 2019	31.12 2018
Торгівельна дебіторська заборгованість	1125	717	476

Розрахунки з бюджетом	1135	-	-
Інша дебіторська заборгованість	1155	3609	3735
Балансова вартість всього:		4326	4211

Термін погашення дебіторської заборгованості становить від 1 до 3 місяців. Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення. Прострочена дебіторська заборгованість відсутня. Товариство проводить аналіз та оцінку рівня кредитного ризику з використанням індивідуального підходу.

Станом на 31.12. 2019 р. торгівельна дебіторська заборгованість за послуги представлена як нарахована, але не сплачена винагорода Компанії фондами :

ВДПІФ Бонум Оптіум- 1 тис. грн.;

ПВІФ «Бонум Нерухомість-2» НВЗТ- 526 тис грн.;

ЗПІФ «Бонум Нерухомість-3- 190 тис. грн.

Інша поточна дебіторська заборгованість складається з :

- Договір позики від 27.03.2019 ТОВ «Перший консалтинговий центр» код ЄДРПОУ 32850556, залишок позики на 31.12.2019 р. -3 393 тис. грн.;

та інша поточна торгівельна заборгованість у сумі 342 тис. грн..

Оцінюючи кредитні ризики за дебіторською заборгованістю станом на 31 грудня 2019 року керівництво Товариства прийшло до висновку, що кредитний ризик оцінюється як дуже низький і відповідно резерв під очікувані кредитні збитки визнаний таким, що дорівнює нулю

Станом на 31 грудня 2019 року резерв під очікувані кредитні збитки не нарахувався.

7.10. Інвестиційна нерухомість.

Станом на 31.12.2019 та 31.12.2018 років Товариство не має інвестиційної нерухомості.

7.11 Запаси.

Станом на 31.12.2019 та 31.12.2018 років Товариство не має запасів .

7.12. Власний капітал.

Структура власного капіталу:

Найменування статті	Станом на 31.12.2018р.	Станом на 31.12.2019р.
Статутний капітал	7 397	7 397
Резервний капітал	152	152
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	-539	-524
Всього власний капітал	7010	7025

7.13. Гранти та субсидії

Станом на 31 грудня 2019 та 2018 років гарантій та субсидії Товариство не отримувало:

7.14 | Короткострокові забезпечення

Станом на 31 грудня 2019 року короткострокові забезпечення відсутні Товариство не приймає участі у недержавній пенсійній програмі з визначеними внесками.

7.15 Короткострокові позики.

Станом на 31 грудня 2019 року короткострокові позики відсутні..

7.16. Фінансова оренда.

Станом на 31 грудня 2018 року Товариство не має зобов'язати з фінансової оренди.

7.17. Торговельна та інша кредиторська заборгованість.

Визнання, облік та оцінка зобов'язань у звітному періоді проводились відповідно до МСФЗ 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи». Аналітичний облік розрахунків з кредиторами ведеться окремо по кожному підприємству, організації, установі, з якими здійснюються розрахунки. Первісно кредиторська заборгованість визнається за справедливою вартістю та має наступний склад

Найменування статті	31.12 2018	31.12. 2019
Поточна кредиторська заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	9	0
Торговельна кредиторська заборгованість	60	52
Розрахунки з бюджетом	4	3
Заробітна плата та соціальні внески	4	0
Поточні забезпечення	0	10
Всього кредиторська заборгованість	77	65

Поточна кредиторська заборгованість на кінець звітного періоду носить поточний характер і не вважається простроченою.

7.18. Пенсії та пенсійні плани.

Товариство не має недержавну пенсійну програму з визначеними внесками.

7.19. Короткострокові забезпечення

На рахунку «Поточні забезпечення» Товариством ведеться інформація про рух коштів, які за рішенням Товариства резервуються для забезпечення майбутніх витрат і платежів і включення їх до витрат поточного періоду. Забезпечення формуються на підставі Наказу по Товариству щомісячно. Суми створених забезпечень використовуються лише для погашення витрат, для яких вони були створені, тобто забезпечення має чітко цільовий характер.

8. Розкриття іншої інформації.

8.1.1 Судові позови.

Проти Товариства в звітному періоді не було подано судових позовів. Керівництво вважає, що Товариство не понесе істотних збитків, відповідно, резерви у фінансовій звітності не створювалися.

8.1.2. Оподаткування.

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

8.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалася в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалася на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, виходячи з

наявних обставин та інформації, кредитний ризик для фінансових активів Товариством визначений як дуже низький, тому кредитний збиток не був визнаний при оцінці цих активів Враховуючи той факт, що поточна дебіторська заборгованість буде погашена у 2019 року, очікуваний кредитний збиток Товариством визнаний при оцінці цього фінансового активу становить «0».

8.2. Розкриття інформації про пов'язані сторони.

До пов'язані сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначені вище;
- компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

Пов'язаними вважають сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною, як це визначено в МСБО 24 «Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін». Рішення про те які сторони являються пов'язаними приймають не тільки на основі їх юридичної форми, але і виходячи з характеру стосунків пов'язаних сторін.

До пов'язаних сторін Товариства належить:

1. Юридична особа за законодавством Республіки Литва - закрите акціонерне товариство «Рітас Капітал» - 49,8 % статутного капіталу
2. Товариство з обмеженою відповідальністю «ПЕРШИЙ КОНСАЛТИНГОВИЙ ЦЕНТР» - 21,45 % статутного капіталу
3. Юридична особа за законодавством Белізу – компанія «ЗАНТА ІНВЕСТМЕНТС ЛІМІТЕД» 28,75 % статутного капіталу .

Станом на 31.12.2018 р. ТОВ «ПЕРШИЙ КОНСАЛТИНГОВИЙ ЦЕНТР» мав заборгованість за договором поворотно фінансової допомоги перед Товариством у розмірі 62 тис. грн.. Заборгованість була повністю сплачена у термін згідно договору до 28.03.2019 р.

Впродовж 2019 р. Товариство надало ТОВ «ПЕРШИЙ КОНСАЛТИНГОВИЙ ЦЕНТР» фінансову допомогу у розмірі 3 512,6 тис. грн., станом на 31.12.2019 р. залишок не повернутої фінансової допомоги становить - 3 392,9 тис. грн..

8.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками.

Управління ризиками має першочергове значення для ведення бізнесу Товариства і є важливим елементом її діяльності. Політика управління ризиками сконцентрована на непередбачуваності фінансових ринків і націлена на мінімізацію потенційного негативного впливу на фінансові показники Товариства. Оперативний і юридичний контроль має на меті забезпечувати належне функціонування внутрішньої політики та процедур з метою мінімізації операційних і юридичних ризиків.

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з фінансовими ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких фінансових ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності.

Політика з управління ризиками орієнтована на визначення, аналіз і управління ризиками, з якими стикається Товариство, на встановлення контролю за ризиками, а також постійний моніторинг за рівнем ризиків, дотриманням встановлених обмежень та політики управління ризиками.

Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин

виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

8.3.1. Оцінка ризиків професійної діяльності на фондовому ринку

Для професійних учасників фондового ринку, що провадять діяльність з управління активами інституційних інвесторів істотними є операційний, ринковий та ризик ліквідності.

Операційний ризик - ризик виникнення збитків, які є наслідком недосконалої роботи внутрішніх процесів та систем установи, її персоналу або результатом зовнішнього впливу. Він включає в себе:

- ✓ *Ризик персоналу*, пов'язаний з діями або бездіяльністю працівників, включаючи допущення помилки при проведенні операції, здійснення неправомірних операцій, пов'язане з недостатньою кваліфікацією або із зловживанням персоналу, перевищення повноважень, розголошення інсайдерської та/або конфіденційної інформації.
- ✓ *Інформаційно-технологічний ризик*, пов'язаний з недосконалою роботою інформаційних технологій або з їх недостатнім захистом, включаючи збій у роботі всіх систем, порушення цілісності даних та носіїв інформації, несанкціонований доступ до інформації сторонніх осіб та інше.
- ✓ *Правовий ризик*, пов'язаний з недотриманням вимог законодавства, договірних зобов'язань, а також правовими помилками при провадженні діяльності.

Оцінка ризиків професійної діяльності на фондовому ринку здійснюється шляхом розрахунку пруденційних показників, нормативні значення яких визначені в «Положенні щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками», затвердженого Рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку № 1597 від 01.10.2015 р. зі змінами, внесеними згідно з Рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку № 819 від 28.07.2016 р.

Основні показники для компаній з управління активами, що розраховує Товариство, наступні:

№ з/п	Назва показника	Нормативне значення	Розрахункове значення станом на 31.12.2019	Розрахункове значення станом на 31.12.2018
1	Розмір власних коштів	>= 3,5 млн. грн.	4 141,9 тис. грн..	3 950 тис. грн..
2	Норматив достатності власних коштів	>= 1	18,14	29,613
3	Коефіцієнт покриття Операційного ризику	>= 1	40,1285	25,699
4	Коефіцієнту фінансової стійкості	>= 0,5	0,9907	0,9891

8.3.2. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації, дебіторська заборгованість (в т.ч. позики).

Основним методом оцінки кредитних ризиків Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання.

Станом на 31.12.2019 р. кредитний ризик по фінансовим активам, що оцінюються за амортизованою собівартістю, є низьким, що підтверджується чинниками, які враховують специфіку контрагентів, загальні економічні умови та оцінку як поточного, так і прогнозного напрямків зміни умов станом на звітну дату.

Щодо позик

До заходів мінімізації впливу кредитного ризику Товариство відноситься:

- встановлення внутрішнього обмеження обсягу дебіторської заборгованості в активах;

- диверсифікацію структури активів;
- аналіз платоспроможності контрагентів;
- здійснення заходів щодо недопущення наявності в активах Товариства простроченої дебіторської заборгованості.

У Товариства для внутрішньої системи заходів із запобігання та мінімізації впливу ризиків створені: система управління ризиками, внутрішній аудит (контроль).

Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами .

Станом на 31.12.2019 р. загальна сума не повернутої позики Товариству становить 3 392,9 тис. грн. Аналіз платоспроможності контрагентів визначив спроможність виконання ними своїх боргових зобов'язань.

8.3.3 Ринковий ризик.

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Станом на 31.12.2019 р. у складі активів Товариства відсутні активи справедлива вартість яких коливатиметься внаслідок змін ринкових цін

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валутного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

На основі аналізу історичної волатильності фондового індексу ПФТС керівництво Товариства визначило, що ціновий ризик для акцій українських підприємств становить +/-40,4% (у попередньому році +/-70,7%). Потенційна зміна цін визначена на спостереженнях історичної волатильності доходностей цього класу активів. Потенційна волатильність визначається як така, що відповідає стандартному відхиленню річних доходностей акцій протягом останніх 5 років. Якщо ринкові ціни змінююватимуться за таким сценарієм, це може впливати на вартість чистих активів.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Товариство не мало активів в іноземній валюті, активи не були чутливими до валутного ризику і потенційні зміни не вимірювались.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Валютні ризики Товариства у 2019 році не виникали у зв'язку з відсутністю фінансових інструментів, номінованими в іноземній валюті.

8.3.4. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки коштів від операційної діяльності. Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнозні потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Ризики ліквідності у Товариства у 2019 році не виникали у зв'язку з відсутністю торгової кредиторської заборгованості чи заборгованості за довгостроковими зобов'язаннями.

Управління фінансовими ризиками Товариство здійснює на підставі Положення про організацію системи управління ризиками, яке є внутрішнім документом, що визначає та регламентує порядок створення та функціонування системи управління ризиками (**СУР**), що спрямована на уникнення прийняття спеціалістами Товариства не обґрутованих рішень при провадженні професійної діяльності

8.4. Управління капіталом.

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

Товариство, як компанія з управління активами, яка отримала ліцензію на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - діяльності з управління активами інституційних інвесторів та не управляє активами недержавних пенсійних фондів, зобов'язане підтримувати розмір власного капіталу на рівні не меншому ніж 7 000 000 гривень. Станом на 31.12.2019 року Товариство дотримується цієї вимоги.

8.5. Події після Балансу

Між датою складання та затвердження фінансової звітності жодних подій, які б могли вплинути на показники фінансової звітності та економічні рішення користувачів, не відбувалося.

Пропиште, пронумеровано та
скріплено підписом і печаткою

44, Сдорст 2074 ри -

аркушів

Директор ТОВ "ТОТАЛ АУДІТ"
Корніенков А.В.

